

ROZGLASZAĆ (20) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*); w *inf oba* a jasne; w pozostałych formach -głã- (16), -gła- (1); -głã- : -gła- *BibRadz* (1:1).

inf rozgłaszać (1). \diamond *praes 3 sg* rozgłászã (1). \diamond *1 pl* rozgłászãmy (2). \diamond *3 pl* rozgłászają (1). \diamond *praet 3 sg f* rozgłászała (1). \diamond *3 pl m pers* rozgłászali (2). \diamond *fut 3 pl m pers* rozgłaszać będą (2). \diamond *imp 2 sg* rozgłászaj (1). \diamond *1 pl* rozgłászajmy (1). \diamond *2 pl* rozgłászajcie (3). \diamond *con 3 sg m by* rozgłászał (1). \diamond *3 pl m pers by* rozgłászali (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. rozgłosić.

1. Czynić wiadomym, ujawniać, oznajmiać; mówić głośno; *audire a. auditum facere, laudare PolAnt; divulgare, percelebrare, pervulgare, publicare, rumiferre, rumigerare, vulgare Cn [w tym: co (15)] (17) : BibRadz Ps 144/7; ktho chce miłość śwã táiemną mieć/ trzeba fie tych rzeczy ítrzedz/ ktore iã rozgłãfzãią GórnDworz Dd2, Dd2v; SkarŻyw 510; tedy im [Chrystus apostołom] zãkãzował aby tego [że jest Bogiem] nie rozgłãfzãli CzechEp 175; Twoje miłosierdzie rozliczne Pãnie Iezu Chryfte wyflawiamy: twoiey wdziãcznošci wãpominãnie rozgłãfzamy LatHar 99, 359; Miedzy ártykułami prawdziwey Ewãngeliey ten teź dźiś rozgłãfzamy/ iz Pan IEZVS Bog nãłz/ wedle nãtury ludzkiey w niebo wftãpił/ y siedzi nã prãwicy v Bogã Oycã. SkarKaz 242a.*

rozgłaszać gdzie (6): BibRadz Ier 46/14; A Heretykowie Czãrnokšięźnikami S. Chryzostomã zowiãc: inne potwarzy nañ po miešcie rozgłãfzãli. SkarŻyw 86; LatHar 511, 704; WujNT 571. Cf »po wszystkim šwiecie rozgłaszać«.

W połączeniach szeregowych (2): Oznãymuycie w Egipcie/ á rozgłãfzaycie w Mãgdãlu y obiawiyacie w Nof/ Y w Tãfnes tymi słowy/ Sthañ á bãdź gothow BibRadz Ier 46/14, Ier 50/2.

W przeciwstawieniu: »rozgłaszać ... taić« (1): Opowiedaycie w narodziech/ á daycie fię im słyźce/ podniešcie chorãgiw/ rozgłãfzaycie/ á nic nie taycie/ mowcie/ Wzięte ieft Bãbilon BibRadzIer 50/2.

Zwroty: »rozgłaszać ewãngelijã« [w tym: komu (1)] [szyk zmienny] (4): oto Piotr z Pãwłem miãł zmwowę/ aby on tylo žydom á Pãweł pogãnom Ewãnieliã rozgłãfzãł. SkarJedn 95; LatHar 704; WujNT 571; Idźcie rozgłãfzaycie Ewãngeliã. SkarKaz 240a.

»po wszystkim šwiecie rozgłaszać« (1): kazał im [Duch Šwięty uczniom] po wšzyftkim šwiecie sprãwy pãñfkie rozgłãfzãc/ y o nich šwiãdectwo dãwãc. LatHar 366.

2. Rozsławiać, sławić [kogo] (3) : *CzechEp 175; RAcz to nam sprãwić [Boże]/ [...] aby czełãdkã twoiã/ [...] do onego [Chrystusa] bešpieczny przyštęp miãł/ ktorego tu nãukã iego [Jana Chrzciela] rozgłãfzãłã. LatHar 442.*

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiãzujãcym do dopełnienia bliźszego (1): byś miãł nayliźzego/ Nieprzyãciela tedy nie wãpominay iego. Zle nã štronie przed ludźmi owšzem go wynãłzay/ Ze ieft męźnym cźłowiekiem tãk go więc rozgłãfzay. CzãhTr I3v.

Synonimy: 1. rozkrzewiać, roznaszać, roznosić, rozsiewać, rozsławiać, rozszerzać, roztrząsać.

Formacje współrdzenne cf GŁOSIĆ.

Cf ROZGLASZAJĄCY, ROZGLASZANIE